

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1TdoVS/1/2026
Identifikačné číslo spisu:	9525100210
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:9525100210.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Petra Paludu, JUDr. Dany Wänkeovej, JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu, v trestnej veci obžalovaného X. Z. pre zločin rozširovania extrémistického materiálu podľa § 422b ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 31. marca 2026 v Bratislave o sťažnosti obžalovaného X. Z. proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Tostš/4/2026, z 19. marca 2026

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť obžalovaného X. Z. zamietla.

Odôvodnenie

Najvyšší súd napadnutým uznesením podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku nevyhlásil sudcu JUDr. Juraja Klimenta z vykonávania úkonov trestného konania vo veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 5T/5/2025 a na najvyššom súde pod sp. zn. 5Tostš/4/2026, pre pomer k obhajcovi JUDr. Davidovi Lindtnerovi.

Obžalovaný proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť, v ktorej nadviazal na svoju námietku zaujatosti, ktorej podstata spočíva v tom, že sudca JUDr. Juraj Kliment sa 20. januára 2026 obrátil na Slovenskú advokátsku komoru s podnetom na podanie disciplinárneho návrhu na jeho obhajcu JUDr. Davida Lindtnera.

Pochybnosť o nestrannosti namietaného sudcu podľa obžalovaného preukazuje obsah tohto podnetu, dôvodiac, že sudca JUDr. Juraj Kliment považuje konanie jeho obhajcu za zastrážujúce a šikanózne, v nadväznosti na čo sa aktívne a naliehavo domáha vyvedenia jeho disciplinárnej zodpovednosti. Namietaný sudca tým preniesol ich spor mimo sféru najvyššieho súdu, čím otvorene deklaroval, že sa ho vyjadrenia jeho obhajcu osobne dotkli a presiahli únosnú mieru. Uvedené podľa obžalovaného platí o to viac, že konanie JUDr. Davida Lindtnera, ktoré bolo dôvodom podania tohto podnetu, má súvis s jeho konaním ako obhajcu v tejto veci.

Aktuálne uplatnený vylučovací dôvod je podľa obžalovaného zároveň potrebné hodnotiť v kontexte dôvodov, pre ktoré v minulosti namietol zaujatosť sudcu JUDr. Juraja Klimenta pre negatívny pomer k

jeho obhajcovi; ide o: (i) tlačové konferencie zo 4. a 8. apríla 2024 a 18. júna 2024, na ktorých za účasti JUDr. Davida Lindtnera odzneli kritické vyjadrenia na adresu namietaného sudcu, (ii) reakciu namietaného sudcu na tieto vyjadrenia, (iii) vydanie protiústavného väzobného uznesenia namietaným sudcom vo veci obhajcu, (iv) trestné konanie vedené na základe trestného oznámenia podaného obhajcom na namietaného sudcu pre jeho protiústavnú rozhodovaciu činnosť, (v) vylúčenie namietaného sudcu z vykonávania úkonov trestného konania vo veci obhajcu, (vi) vylúčenie namietaného sudcu z vykonávania úkonov trestného konania v inej veci pre pomer k inému účastníkovi uvedených tlačových konferencií a (vii) podnet obhajcu na disciplinárne stíhanie namietaného sudcu pre jeho protizákonný postup v tejto veci.

Na podklade týchto úvah obžalovaný navrhol, aby najvyšší súd zrušil napadnuté rozhodnutie a namietaného sudcu vylúčil z vykonávania úkonov trestného konania v tejto veci.

+ + +

Iný senát najvyššieho súdu [§ 32 ods. 5 písm. d) Trestného poriadku, § 18 ods. 1 veta druhá zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov] po zistení, že sťažnosť obžalovaného spĺňa všetky formálne podmienky, preskúmal v súlade s § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia ako i konanie jemu predchádzajúce a dospel k záveru, že táto sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca (...), u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Bez potreby obsérne opakovať notoricky známy subjektívny a objektívny prístup k posudzovaniu nezáujatosti sudcu, najvyšší súd považuje za potrebné vo všeobecnosti uviesť, že zákonného sudcu možno vylúčiť z vykonávania úkonov v trestnom konaní len z taxatívne vymedzených dôvodov, ktoré sú založené na štyroch druhoch vzťahov, ktoré sú spôsobilé vyvolať pochybnosti o jeho nezáujatosti. Konkrétne ide o pomer sudcu k: (i) prejednávanej veci, (ii) osobám, ktorých sa úkon priamo týka, (iii) ich zástupcom alebo (iv) inému orgánu činnému v tomto konaní. Tieto vzťahy pritom majú zostupnú tendenciu, čo znamená, že kým pomer k veci má najsilnejší potenciál vyvolať pochybnosť o nestrannosti sudcu, na opačnej strane stojí pomer sudcu k inému orgánu činnému v danom konaní. Inak povedané, čo stačí na vylúčenie sudcu pre jeho pomer k obvinenému ako osobe, ktorej sa úkony trestného konania priamo týkajú, nebude spravidla stačiť pri obhajcovi.

Objektívnu nestrannosť pritom nemožno chápať tak prísne, že čokoľvek, čo vrhá tieň pochybnosti o nestrannosti, automaticky vylučuje sudcu z konania vo veci (bod. 15 uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 147/2019, z 24. apríla 2019) a hoci stanovisko osoby namietajúcej zaujatosť sudcu je dôležité, rozhodujúcim je, či pochybnosť o nezáujatosti sudcu možno považovať za objektívne oprávnenú (bod 46. rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Meng proti Nemecku, č. 1128/17, zo 16. februára 2021).

V kontexte posudzovanej veci je potrebné uviesť, že samotný Trestný poriadok v § 70 a § 259 chráni spoločenský záujem na riadnom prejednaní veci a zachovaní dôvery verejnosti vo výkon súdnej moci vrátane jeho autority a dôstojnosti tým, že súdu umožňuje uložiť poriadkovú pokutu tomu, kto sa (nielen) voči nemu správa urážlivo a v prípade takéhoto správania u vybraných osôb (vrátane obhajcu) eventuálne iniciovať disciplinárne konanie u príslušného orgánu. V tomto ohľade výkon práv a povinností predsedom senátu, resp. postup predpokladaný zákonom, bez ďalšieho nemôže viesť k strate spôsobilosti vystupovať v konaní nezáujato. V opačnom prípade by zámerné pohrdavé správanie voči súdu mohlo vyústiť do účelovej zmeny zákonného sudcu, čo nie je možné pripustiť (pozri uznesenia najvyššieho súdu, sp. zn. 1TdoVS/4/2021, z 15. februára 2022, sp. zn. 1TdoVS/1/2024, z 24. januára 2024).

Na druhej strane objektívnu pochybnosť o nestrannosti môže vzbudzovať, ak sa sudca vlastnou aktívnou činnosťou dostane do osobného konfliktu s procesnou stranou alebo jej právnym zástupcom. O takú situáciu môže ísť, ak reakcia sudcu na vyjadrenie strany budí dojem, že si od nej nedokázal udržať požadovaný odstup (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Chmelíř proti Českej republike, č. 64935/01, zo 7. júna 2005). Aj takýto prípad je však potrebné hodnotiť prísne individuálne a zároveň komplexne. Okrem povahy a intenzity správania, ktoré má viesť k vylúčeniu sudcu, je teda nutné zohľadniť aj také aspekty, akými je celkový kontext danej situácie (čo mu predchádzalo aj nasledovalo), forma prejavu sudcu vrátane toho, či bol urobený impulzívne alebo po zrelej úvahe (väčšinou písomne), verejne alebo v rámci uzavretého okruhu osôb, čas (s plynutím ktorého sa opodstatnenosť vylúčenia oslabuje) či procesné postavenie osoby v konaní, voči ktorej sa skúma existencia pomeru (ako je uvedené v skoršej časti tohto rozhodnutia).

Ako už bolo predznamenané, podanie podnetu revíznej komisii Slovenskej advokátskej komore na začatie disciplinárneho konania voči obhajcovi nezakladá (negatívny) pomer sudcu k dotknutému obhajcovi podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku (o takto koncipovanej námietke zaujatosti by sa v súlade s § 32 ods. 6 Trestného poriadku vôbec nekonalo) a na tomto závere nič nemenia ani konkrétne okolnosti posudzovaného prípadu.

V prvom rade treba uviesť, že podnet sudcu JUDr. Juraja Klimenta na začatie disciplinárneho konania JUDr. Davida Lindtnera vrátane jeho doplnenia z 23. februára 2026 bol reakciou na: (i) odôvodnenia sťažností obžalovaného, spísané týmto obhajcom, proti uzneseniam najvyššieho súdu, sp. zn. 5Tostš/7/2025 a 5Tost/32/2025, z 2. októbra 2025 a uznesenie Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 5T/5/2025, z 30. januára 2026 a (ii) podnet tohto obhajcu adresovaný predsedníčke Súdnej rady Slovenskej republiky a predsedovi najvyššieho súdu na podanie disciplinárneho návrhu na sudcu JUDr. Juraja Klimenta.

Obžalovaný považuje za nenáležitú konkrétne tú časť podnetu sudcu JUDr. Juraja Klimenta, v ktorej sa uvádza, že «podnet advokáta JUDr. Davida Lindtnera mal zjavne šikanóznym a zastrašovacím charakterom (podotýkam, že z jeho strany nešlo vo vzťahu k mojej osobe o prvé také konanie - viď obsah tlačových besied zo 4. a 8. apríla a z 18. júna 2024), ktorý by mal zo strany predsedníčky Revíznej komisie Slovenskej advokátskej komory konečne vyžadovať adekvátnu reakciu v podobe návrhu na začatie disciplinárneho konania, keďže advokát JUDr. David Lindtner v predmetnom podnete ako zákonného sudcu nečakajúc na rozhodnutie o opravnom prostriedku, nepravdivo obvinil z procesného postupu a z neho rezultujúcich rozhodnutí, ktorými som mal porušiť nielen svoje sudcovské povinnosti podľa zákona o sudcoch, ale ktoré podľa neho „hraničili až s trestnou činnosťou (ohýbanie práva)“ z dôvodov, ktoré sa ukázali ako zjavne neopodstatnené.»

Nielen z citovanej časti podnetu vyplýva, že sudca JUDr. Juraj Kliment sa voči obhajcovi JUDr. Davidovi Lindtnerovi nedopustil žiadnych osobných útokov a jeho kritika sa týkala výlučne konkrétne pomenovaného konania JUDr. Davida Lindtnera ako advokáta vrátane spôsobu obhajoby jeho klienta v tejto veci. Ani táto vecná kritika pritom nevybočila z rámca profesijnej kritiky výkonu advokátskej činnosti, a preto z nej nemožno vyvodiť záver o negatívnom postoji namietaného sudcu k obhajcovi, ktorý by odôvodňoval jeho vylúčenie v tejto veci (k rozdielu medzi kritikou ad personam a ad rem pozri uznesenie Ústavného súdu Českej republiky, sp. zn. I. ÚS 275/14, z 29. apríla 2014).

Najvyšší súd zároveň zohľadnil, že v prípade podnetu na začatie disciplinárneho konania z povahy veci nejde o verejný prejav (šírený hromadne oznamovacími prostriedkami) a že z tam použitej formulácie nevyplýva, že by sa namietaný sudca naliehavo (použitím slova „konečne“) domáhal postihu advokáta, ale „iba“ posúdenia jeho konania príslušným orgánom v záujme ochrany dôveryhodnosti výkonu spravodlivosti.

Obžalovaným skôr uplatnené dôvody na vylúčenie sudcu JUDr. Juraja Klimenta už boli posúdené uzneseniami najvyššieho súdu, sp. zn. 5Tost/32/2025 a 5Tostš/7/2025, z 2. októbra 2025 v spojení s

uznesením najvyššieho súdu, sp. zn. 2TdoVS/11/2025, zo 16. decembra 2025, pričom aktuálne posudzovaný dôvod (ako je zrejmé zo skoršej časti tohto rozhodnutia) nemá vplyv na zmenu hodnotenia intenzity dotknutého pomeru, a teda záver o nevyklúčení sudcu JUDr. Juraja Klimenta z vykonávania úkonov trestného konania v tejto veci.

Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.